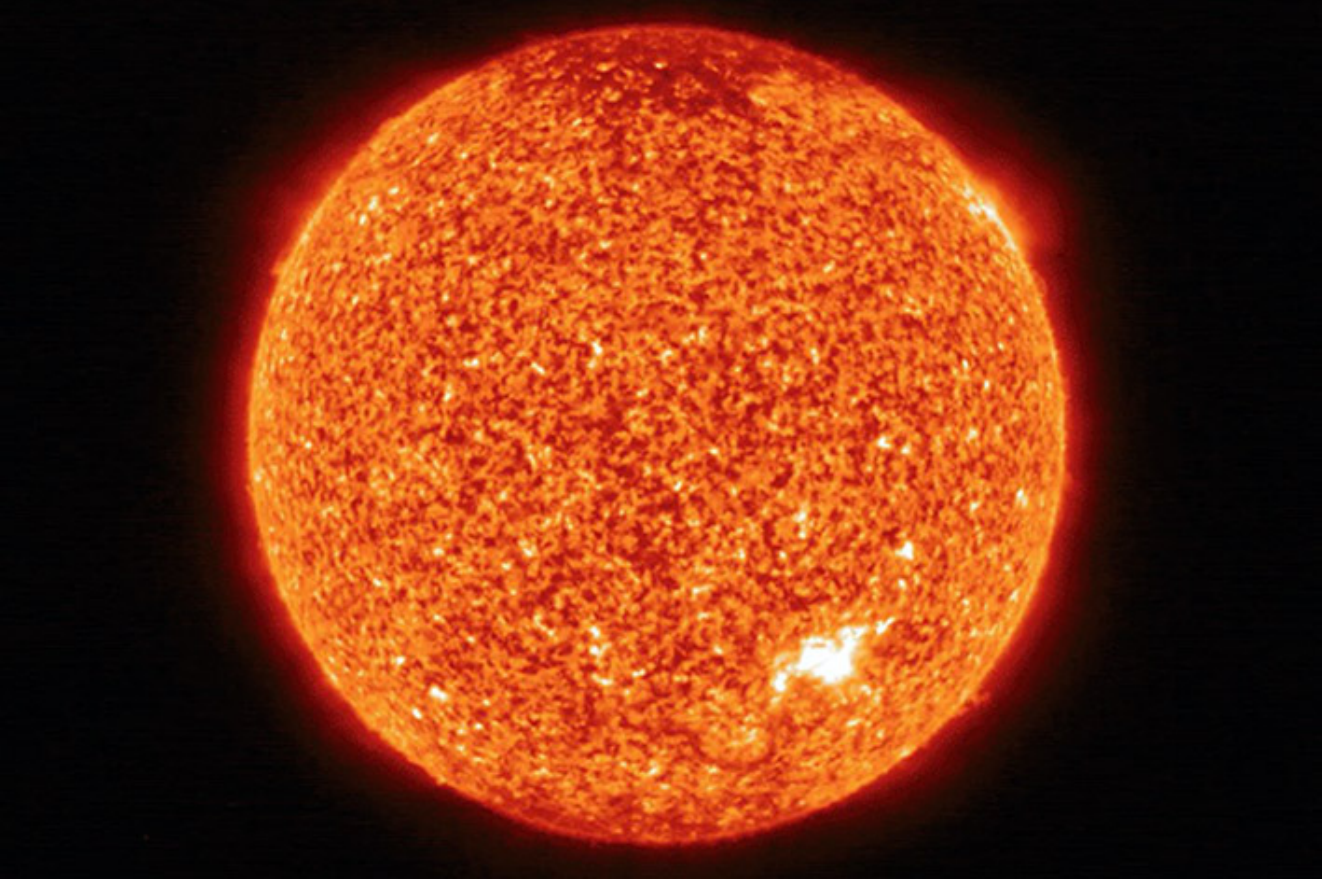

İslam'a İdeolojik Yama Olur mu?

“İslâmîyet güneş gibidir, üflemekle sönmez. Gündüz gibidir; göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan, yalnız kendine gece yapar.” - Bediüzzaman Said Nursi

Bizler nedense, din deyince sadece Allah'tan gelen dinleri veya Hindistan ve Çin gibi ülkelerde çok görülen beşeri dinleri anlıyor ve değerlendiriyoruz. İdeolojiler de insan davranışlarını kurallar ile sınırladığı ve dinlerin hüküm alanlarına müdahale ettikleri için birer din sayılırlar.

Bir insanın hükümleri çakışan iki veya daha fazla dine mensup olması düşünülemez! En azından Müslümanlar için durum böyledir! Çünkü Yüce Allah, kitabında *“Allah nezdinde hak din İslâm'dır.”* (Al-i İmran/19) buyuruyor! Hatta bu konuda ilerleyen ayetlerinde daha açık hükümler vazediyor: *“Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.”* (Al-i İmran/85)

İslam ile çelişen bir dinin veya ideolojinin hükümlerini makbul ve muteber görerek benimseyen, hararetle savunan ve bir ideal haline getirenler, Allah'ın hükümlerini ve Hz. Muhammed'in sünnet-i seniyyesini batıl bir şekilde neshetmiş (kaldırmış, iptal etmiş) olurlar. Batıl düzenler içinde yaşamak zorunda kalmak ve batıllar arasında en az zararlısını ehven-i şer kastıyla tercih etmek farklı şeydir, batıla amigo gibi taraftar olmak ve hakkı hatırlatanlara husumet besleyip nifakla suçlamak apayrı şeylerdir.

İslam dini tek başına en yeni, en güzel, en doğru ve Allah'ın emrettiği dindir. Bu yüzden hem İslam hem de Müslüman kelimelerinin önüne başka din ve ideolojilerden ekleme, tamlama, tanımlama, sınırlama yapılamaz. Yani; Feminist, Sosyalist, Laik, Demokratik, Faşist, Kapitalist, Muhafazakar, Liberal,

Enternasyolist, Anarşist, Komünist, Marksist, Milliyetçi Müslüman ve İslam olmaz! Ben de öyle değilim! Sadece Müslümanım! Müslümanlık kavramı içinde bana gerekli olan her şey var! Rabbimize hamd ve şükürler olsun!

Bütün din ve ideolojilerdeki hüküm ve uygulamaların bir kısmı, İslam içinde meşru ve mübah sınırlarda kaldığı için hayat bulabilir. Çünkü İslam dini en mükemmel ve her zaman yeni kalan bir yapıya sahip olduğu için, her güzellikten ve doğruluktan paylar içerir. Ama bu meşru paylara nispet edilerek, tamamı İslam karşıtı olan batıl ideolojilerin isimleri, İslam ve Müslümanlar ile birlikte anılamaz, yanına yama yapılamaz. Müslümanların veya İslam'ın bu ideolojilerle birlikte anılmasına gerek yoktur. Hepsinin uygun seviyede ifadesi için İslam ve Müslüman kavramları yeterlidir. Belli bir yöne aşırı dikkat çekmek için ideolojik yamalar yapıldığında, İslam devreden çıkar, ucube ve Allah'ın kabul etmeyeceği bir inanç yapısına dönüşür.

Her ideolojiye yönelik açıklamalar yapmak yazıyı gereksiz yere uzatacağı için, bazı örnekler ile yetinmeye çalışacağım.

Mesela, İslam dini sosyal dayanışmaya büyük önem verir. Zekatı şart koşar, sadakayı, düşküne ve yolda kalmışa, yaşlıya, komşulara, akrabalara iyiliği emreder. Buna benzer yaklaşımlar sosyalizmde de var diye Sosyalist Müslüman denilemez. Aynı şekilde, sosyalizmde olmayan boyutlarda ticarete ve kişisel girişim hürriyetine de önem verir. O yönüne bakarak da Kapitalist Müslüman tanımlaması da yapamayız.

Feminizmin temelinde ateizme dayandığını, bütün mücadelesinin Allah'ın gönderdiği dinlerle gelen kadın-erkek ilişkisini yok etmek üzere kurulduğunu bizzat önderleri açıklıyor ve söylemleri de bunu destekliyor. Hal böyleyken "Feminist Müslüman" diye bir tanımlama yapılabilir mi? Başörtüsüyle İslami kimliğini belli eden kadınların, aynı zamanda feminist olduklarını beyan ettikleri, STK yayınlarında feminist yabancı yazarları referans alarak makaleler yayınladıkları dehşetli günleri yaşıyoruz. Tıpkı pirincin içindeki beyaz taş gibi sinsi ve acılı bir zarar verdiklerini ne zaman görecekler?

Müslümanların fikir ve düşünce dünyası o kadar kısır ve baskılı bir cendereye alınmış ki, neredeyse hepsi demokrasinin en mükemmel rejim olduğuna iman etmişler! Üstelik bu imanları o kadar güçlü ki, alternatif düşüncelere tahammülleri bile kalmamış! İslam'ın seçimli, şuralı, meşveretli, istişareli, atamalarda ehliyet ve liyakatli yönetim tekliflerinin asırlardır sahipsiz kaldığını da göremiyorlar! Bize özel, demokrasinin meşru niteliklerini de barındıran ideal bir sistem teklifine de kapalılar!

Halbuki, imani bir mesele gibi sahip çıktıkları demokrasi tiyatrosu sayesinde, vatandaşların elitlerin tercihlerini onaylayıp meşrulaştıran piyon durumuna düştüğünü, sözde milleti temsilen seçilen vekillerin, belirli güç odakları ve sayılı birkaç kişinin isteğiyle listelere girebildiğini, vekillerin elini ve dilini bağlayan prangalar ile susturulduğunu, adaletin bir türlü bağımsız çalışmadığını, bu ortamda yapılan hemen her yasal düzenlemenin Müslümanları her geçen gün İslam'dan uzaklaştırdığını, çoktan fark ederek düzeltilmesi için birlikte gayret etmeleri gerekirdi!

Sadece aile ve eğitim konusunda yapılan düzenlemelerin bile, ne büyük manevi cinayetlere neden olduğunu ve toplumu yıkıma götürdüğünü bilmek dahi, sözüm ona demokratik düzenimizi sorgulamak ve sorunlarını gidermek için yeterli olmalıydı! Demokrasiyi putlaştıranlar kendilerinin ve toplumun, hem dünyasını hem de ahiretini riske atıyorlar.

Evet, her yenilik kötü değildir! Ama sorgusuz sualsiz, İslami mihenk taşlarına vurulmadan alınan yenilikler de felaket nedeni olabilir! Sevgili Efendimiz Hz. Muhammed Aleyhisselam buyuruyor ki: *"Kim İslâm'da güzel bir işe öncülük eder ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra o işi yapanlar gibi sevap alır. Üstelik onların sevaplarından da bir şey eksilmez. Kim de İslâm'da kötü bir*

davranışa ön ayak olur ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra onu yapanlar gibi günah alır. Onların günahlarından da bir şey eksilmez.” (M6800 Müslim, İlim, 15)

Allah’u Teala’nın, pek çok konuda kullarına karşı şefkat ve merhametini sınırsızca sergilerken, tevhidine yönelik şirk sözleri ve davranışlarına karşı gazap ile karşı çıktığını ve şiddetle uyardığını görüyoruz. Aynı durum, gönderdiği son din olan İslam için de geçerlidir: *“Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O’dur.” (Saff/9) ve “Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O’dur. Şahit olarak Allah yeter.” (Fetih/28)* gibi ayet-i kerimeleri de bu tavrını ifade ediyor.

Şartlar gereği, farklı ülkelerde farklı rejimler altında yaşayabiliriz. Zorunlu durumlar idealmiş gibi sorgusuz kabule ve tarafgirliğe dönüşmemeli! Her zaman ve her yerde iyiliği emretmekten, kötülükten sakındırmaktan geri durmamalıyız! Bir Müslüman kendisini her haramdan koruyamayıp, nefesine kapılarak günah işleyebilir. Ama haramın ve günahın ne olduğunu bilmek, yaptığından utanmak, günahını ifşadan çekinmek ve en kısa zamanda affını dileyerek bunlardan uzak durmaya çalışmak zorundadır. Günah ve haram şeyleri meşru ve mubah saydığı anda, İslam ile olan ilişkisi feci şekilde yara alır ve kopma noktasına gelir. Yönetim sistemlerine olan bakışımız da benzer esaslara dayanmalı.

Yüce Allah cümlemize iman, şuur, basiret, birlik ve beraberlik versin. Hak yolundan ayırmasın, ayrılanlara hidayet versin. Hidayete layık görmediklerinin şerrinden Müslümanları muhafaza eylesin! Amin...

Kamuda Yeni Trend Örgütsel Mobbing mi Oldu?

Önce, işin uzmanından örgütsel mobbingin ne olduğunu hatırlatmış olalım:

“İşyerlerinde bir veya birden fazla kişi tarafından diğer kişi ya da kişilere yönelik gerçekleştirilen, belirli bir süre sistematik biçimde devam eden; yıldırma, pasifize etme veya işten uzaklaştırmayı amaçlayan; mağdur ya da mağdurların kişilik değerlerine, mesleki durumlarına, sosyal ilişkilerine veya sağlıklarına zarar veren olumsuz tutum ve davranışlara mobbing/yıldırma denir. Bunun kamu ya da bir işletme tarafından çalışanların bir bölümüne veya tamamına uygulanmasına da ÖRGÜTSEL MOBBİNG denir.” (İsmail Akgün MEYAD Genel Başkanı)

Mobbing eylemi, bir nevi cezalandırma için yıldırma ve bulunduğu konumdan geri çekilmeye zorlama amaçlı yapılır. Kişiler arasındaki mobbingin ise farklı hedefleri olabilir. Kurumsal veya örgütsel mobbingte, muhataplara bir nevi sürü muamelesi yapılarak hizaya getirme, istenilen bölgeye yönlendirme gibi toplu amaçlar söz konusudur.

Örgütsel Mobbing, çalışanlara ve belli insan gruplarına karşı yapılabildiği gibi, diğer kurumlara karşı da uygulanabilir. Mesela, 2019 yerel seçimlerinden önce, özellikle Büyükşehir Belediyelerinin yetki ve imkanlarının olabildiğince genişletildiğini ve yerelleşmenin güçlü şekilde uygulandığını gördük ve yaşadık. Ancak, seçimlerden sonra merkezi hükümetle farklı partilere mensup belediye başkanlıklarının artış göstermesi üzerine tam tersi uygulamaların baş gösterdiğini, bir kısım belediye yetkilerinin yasa ve yönetmelik düzenlemeleri ile geri alındığını veya sınırlandırıldığını da gördük! Siyasi uyumsuzluk kurumsal politikaları etkiliyorsa, burada bir mobbing etkisinden söz etmek doğru olacaktır.

6 Eylül 2021’de açılması planlanan okullar için, henüz Covid-19 aşısı olmamış öğretmenlerin, eğitim çalışanlarının ve üniversite öğrencilerinin, 48 saatte bir PCR testi yaptırmasına karar alınması da tipik bir örgütsel mobbing uygulamasıdır. Çünkü, sadece aşı olmayanlara acı ve ızdırap veren, tehlikeli sonuçları olabilen bir girişimsel işlem olarak,

PCR testinin zorlanmasında gizlenen asıl gaye kişi istemese de aşı olmaya zorlamaktır. Bu testin hızlı, pratik ve acısız yöntemleri de varken, buruna iki uzun çubuğun sokularak sürüntü alındığı yöntemde ısrar edilmesi insani gelmemektedir. Üstelik, aşı olan ve hatta Covid-19 hastalığını geçirmiş olan kişilerin de bu virüsü taşıma, bulaştırma ve yeniden hastalanma durumu söz konusu iken, sadece aşı olmayanların PCR testine zorunlu tutulması hastalıktan korunmayı da zayıflatmaktadır.

PCR testi dayatması, anayasal güvence altında olan eğitim ve çalışma haklarına erişimi zorlaştırdığı, insanları güven duymadığı, üretici ve uygulayıcıların hiç bir sorumluluk almadığı deneysel sınırları yaptırmaya zorladığı için örgütsel mobbingdir. Bunun insani uygulaması hızlı ve vücuda girişimsel işlemi olmayan testlerin kurum girişlerinde tüm personel için yapılmasıdır. En azından aşı olmayanlar için böyle bir uygulamaya gidilmesi iyi niyet göstergesi açısından önemlidir.

Devlet memurlarının merakla beklediği, 2021 yılı toplu sözleşme görüşmeleri tamamlandı. İstenen ve olması gereken zam oranı ile diğer hakların verilmesi açısından yaşatılan hayal kırıklığı, hiç değişmeyen klasikler arasına zaten girmişti! Ancak, bu yıl hissedilen hüsrana örgütsel mobbing sosu da eklenerek acı katsayısında tavan yapıldı! En başta, Sayın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanımızın konuşma üslubu ve içeriği tam bir facia oldu. Devletin resmi onayıyla, yasal şartlarda ve Anayasamızın 51. Maddesine dayanarak kurulan bazı sendikaları, sırf üye sayıları fazla olmadığı için “**merdiven altı**” gibi kaba bir tabirle aşağılayan, sendika dışı faaliyetlerde bulunmakla suçlayarak hüküm veren ve ceza kararını açıklayan konuşması, çalışma tarihimize kara bir leke olarak geçmiştir!

Yasadışı işlerde bulunan sendikalar veya üyeler için işlem yolları bellidir. Adli ve idari süreçler işletilir. İçişleri Bakanlığının denetimi altında faaliyet gösteren sendikaları, sırf küçük ve muhalif kaldıkları için yok etmeye dönük haksız bir uygulamayı, belirsiz suçlama ve hakaretler eşliğinde ilan etmenin, anayasal hakları kullanmayı zorlaştırmanın adı örgütsel mobbingten başka ne olabilir?

Sendika aidatı olarak maaşlardan kesilen parayı karşılamak için, devletçe verilen teşvik primini küçük sendika üyelerine vermeyeceğiz demek; buralarda kalmayın, yoksa maddi zarara uğrarsınız, zaten üç kuruş maaşınız var, daha da mağdur olursunuz mesajını vermek, küçük sendikalardan büyük sendikalara kaçışa zorlamaktır. Bunu talep eden ve masaya getiren yetkili sendikaların durumu da hemcins kurumlarına karşı ihanetten ve sinsilikten başka bir şeyle anlatılamaz! Bu yöntemle; üyelerinin haklarını yeterince savunmayan, kendi astronomik maaşlarını ve lüks yaşamlarını koruyan, atanmasına vesile oldukları eş-dost ve akrabaların makamlarını sürdüren sendikaların, hata ve eksiklerini ortaya döken küçük sendikalardan kurtulmaları amaçlanmıştır. Kamu tarafında ise mutlak uyumlu ve itaatkar, eylem yapma yeteneğini kaybetmiş, üyelerini bastıran ve uyuşturan sarı sendikaların dışında aykırı sesler istenmediği için, herkes mutlu ve memnun gözüküyor.

Anayasal ve demokratik hakların kullanılmasını zorlaştıran, belli davranış kalıplarına yönlendiren kamu yaklaşımları, örgütsel mobbing etkisiyle istenmeyen sonuçlara gebedir. Siyasi iktidarın EYT, Süresiz Nafaka, nepotizm gibi sosyal sorunların giderilmesindeki isteksizliği ve yanıltıcı ısrar gibi tavırlarının karşılığı, demokratik seçim sandıklarına mutlaka yansımakta ve son yerel seçimlerde olduğu gibi büyük tepkilere neden olabilmektedir. Son zamanlarda sıkça karşılaşmaya başladığımız kurumsal/örgütsel mobbing uygulamalarının, bu tepkileri daha da arttıracığı açıktır. Ciğerparemiz olan evlatlarımızı bile

bazen terbiye için cezalandırabiliyorsak, bizi üzen ve hayatımızı zorlaştıran yöneticilerimizi neden cezalandırmayalım?

Kişiler geçici, makamlar dünya için kalıcıdır. Şu fani dünyada bir hoş seda bırakmanın, bunca hayırlı hizmetlerde bulunmanın muhteşem güzelliğini bozmayalım. Hayatı herkes için daha kaliteli yaşanabilir hale getirmek için ne yapabiliriz, ona odaklanalım! Baskıcı ve yıldırıcı tavırlar ne devletimize ne de devlet adamlarımıza hiç yakışmıyor! Kadim medeniyetimize gölge düşürüyor! Geleceğe olan umudumuzu ve şevkimizi kırıyor. Yol yakınken, kalplerimizi birbirinden uzaklaştıran bu anlayıştan vazgeçmesini ve Sayın Bakanlarını da uyarmasını, hassaten Sayın Cumhurbaşkanımızdan bekliyor ve diliyoruz!

Demokrasi v5.0 : Akrabalarla Yönetim Sistemi

Eşsiz vatanımız Anadolu'da, kurulan son devletimiz, Türkiye Cumhuriyetidir. İnşallah hayırlı yönde gelişerek, Milletimiz var oldukça yaşamaya devam edecektir.

Genç Türkiye Cumhuriyeti gibi, demokrasi kültürü de gelişerek değişmeye devam ediyor. Önemli dönemlere kısaca bir göz atarak, son versiyonu ayrıntılı inceleyelim. Ne dersiniz?

Demokrasi 1.o - Sözde Demokrasi Dönemi

Cumhuriyetin ilk döneminde, zamanın olağanüstü şartları ve hakim güçlerin yönetim tercihleri nedeniyle, fiili demokrasi uygulanmamıştır. 1946 yılına kadar, tek partili yönetim sistemi hakim olmuştur. Arada seçim yapılarak çok partili demokratik sistem test edilse de, devamı gelmemiş ve rakip partiler bir şekilde saf dışı bırakılmıştır.

Demokrasi 2.o - Gerçek Demokrasi ve Darbeler Dönemi

1946 yılında yapılan genel seçimler, gerçek demokrasi için ilk bebek adımları oldu. Seçimde açık oy, gizli tasnif yapıldığı için sonuçlar şaibeli çıktı. Buna rağmen, ilk defa CHP dışında Demokrat Parti (DP) ve

Bağımsız Mebusların Mecliste yer almaları sağlandı. Sonraki 1950 seçimlerinde, DP büyük bir patlama yaparak iktidarı devraldı.

DP iktidarı, 1960 yılında 27 Mayıs askeri darbesiyle yıkıldı. Başbakan Adnan Menderes, Bakanlar Fatin Rüştü ZORLU ve Hasan POLATKAN Yassıada Mahkemelerinde yargılanarak idam edildi. Celal BAYAR'da idama mahkum oldu ancak, yaş haddinden dolayı cezası ömür boyu hapse çevrildi. Birkaç yıl sonra serbest bırakıldı.

27 Mayıs darbesi, lanetli bir geleneğin başlangıcı oldu. Neredeyse her 10 yılda bir darbe yapılarak, demokrasiye hard format (bilişimde tam ve derin biçimlendirme) atıldı.

Demokrasi 3.o - Güçlü Demokrasi: Darbelere Dirençli Dönem

Her darbeden sonraki ilk genel seçimlerde, halkın tepkisi sandıklarda darbecilere karşı oy vermekten öteye geçemedi. Darbecilere karşı aktif direniş gösterilmesi gerektiği 28 Şubat post modern darbesinden sonra ortak kanaat haline geldi. Artık, Millet'in temsilcileri darbelere karşı daha dayanıklı ve dirayetli olacaktı. Nitekim, 27 Nisan 2007'de yayınlanan e-muhtıraya karşı Hükümetin dik ve kararlı duruşu yeni bir dönemin başladığının göstergesiydi.

27 Nisan'dan sonra yapılan açık ve örtülü darbe girişimlerine karşı, toplumsal direnç gittikçe yükseldi. 15 Temmuz 2016 tarihinde yapılan darbe teşebbüsü, Millet'in topyekun birliğinin ve kenetlenmesinin zirvesini gösterdi.

Demokrasi 4.o - Hemşehrilerle Yayılma Dönemi

Kentlerde fabrika ve diğer iş imkanlarının artması, kırsal bölgelerde yaşam şartlarının daralması yüzünden, kırsaldan-kente düzenli ve sürekli göçler yaşanmıştır. Göçlerin seyrinde, öncülerin sağladığı imkanları paylaşmak için hemşehrilerini davet etmeleri de önemli rol oynamıştır. Bir kurum veya kuruluşta çalışanların memleketi yöneticilere göre ağırlık kazanmış, sonra da bu ağırlık sayesinde yöneticileri de onlar belirler olmuştur.

Kurumların genel kadrosunu, esnaf yapılanmasını veya meslek mensuplarını belirli şehirler tayin edebilmektedir. Pastacıların daha çok Kastamonu, fırıncıların Rize, aşçıların Bolu'dan çıkması gibi. Hemşehri dayanışması günümüzde de etkinliğini devam ettiren klasik bir sosyal düzendir.

Demokrasi 5.o - Akrabalarla Yönetim Sistemi

Özgürlüklerin genişlemesi, imkanların artması, yönetimde geçen sürenin uzaması ve paylaşımında yükselen rekabetinin etkisiyle, demokrasi içinde özel bir idare tarzı doğmuştur: Akrabalarla Yönetim Sistemi (**AYS**)!

Akrabalarla yönetim sistemi, v4.o'daki hemşehri sistemi kadar geniş, halkçı, hayırsever ve açık bir yapı değildir.

Sırf hemşehri diye, herkesi dahil edecek genişliği sağlamaz. Daha özel ve sınırlı elitlerden seçilir. Yöneticiler ya aile içinden veya en fazla 2.derece yakın akrabalarından seçilir. Bu durum ibretlik bir şekilde, belirli siyonist ailelerin gücü ve parayı parsellemesine benzer.

Hemşehri dayanışmasında temel dürtü onları işe yerleştirmek ve çoğunluğa kavuşmak iken, AYS'de amaç hayır değil, gelirleri ve gücü kontrol altında tutmak, paylaşmayı toplamak ve yönetimde tekeli sağlamaktır.

AYS; yola beraber çıkılan insanların, engebeli araziler aşılarak düzlüğe ulaşıldığında terk edilmesinin,

yolların hep düz kalacağına zannedilmesinin, yolları düzelten gücün sadece kendilerinde olduğu yanılgısının ve uzun dönemde yaşanan güç zehirlenmesinin bir sonucudur.

AYS'de akrabalık ilişkileri mümkün olduğu kadar saklanmaya çalışılır. Aile üyeleri ahtapot kolları gibi kurumları sarabildiği gibi, saklı kalmak adına kurumlar arası çapraz yönetici atamaları ile gizlenmekte istenebilir.

Ehliyet ve liyakat kriterlerinden daha önce aile ve akrabalık bağları dikkate alınır. Ehliyet ve liyakat yerlerde geziniyorsa çözüm olarak aile ferдинin yanına yöresine konuya hakim danışman ve asistanlar monte edilir.

AYS'de siyasal görüşlerin de bir önemi yoktur. Çıkar birliği ve sürekliliği sağlayabilmek için, aile üyeleri birbirine zıt parti ve diğer oluşumlarda temsilciler bulundurur.

Hemen her konuda olduğu gibi AYS kurulumunda referans alınan kutsal aileler vardır. Onların uygulaması diğerlerine örnek ve bahane olur. Zirvelerde dolaşan ve kerameti kendinden menkul şekilde, hemen her ferдинin kritik noktalarda görev aldığı mucizevi soyadları da vardır. Sıradan fanilerin, mahkeme kararıyla soyadlarını bunlardan yapası gelir.

Hz. Osman-ı Zinnureyn (r.a.) efendimizin, halifeliğinin son 6 yılında akrabalarına yönetimde fazlaca yer vermesi, fitne ve fesadın Müslümanlar arasında yayılmasına zemin hazırlamıştır. Osmanlı Padişahları da özellikle İstanbul'un fethinden sonra, akrabaların saraya dolmasını önlemek için Türk aile kızlarıyla evlenmekten kaçınmış, yabancı asıllı ve sarayda yetişmiş Cariyeleri tercih etmiştir.

AYS, güvenlik ve kefalet gibi masum sebeplere dayanarak başlatılsa da; fırsat eşitliğini katleden, kin ve husumet tohumlarını yeşerten sonuçları kaçınılmazdır. Beyin göçünü tetikleyen, proje ve araştırmaların önünü kesen bir atmosferdir.

Ehliyet ve Liyakat arka plana atıldığı için, AYS yöneticileri büyük hata ve israfların temel sebebi olabilmektedir. Sahip oldukları sıradışı güç ve kuvvetin etkisiyle pervasız, hesapsız ve mantıksız işlere girmekten çekinmezler. Yetersiz yöneticilerin hemen hepsi üstlerine karşı yalaka ve omurgasız, altlarına karşı despot, acımasız, kibirli ve saldırgandır. Aykırı görüşlere ve yapıcı da olsa eleştirilere tahammülleri yoktur. Bu yüzden AYS yapılanmasının olduğu tüm kurumlarda mobbing uygulamaları kurumsal bir politika haline dönüşür. Sabredenler veya mecbur olanlar kalır, kaçabilenler ise ilk fırsatta giderler.

AYS yapılanmasının mühim bir göstergesi de, önemli kurum ve kuruluşların veya resmi kurulların yönetim kurulu üyelikleridir. Seçkin aile mensuplarının buralara özenle yerleştirildiğini ve bir kaç maaş bağlanarak nemalandığını takip edebilirsiniz. Medyaya yansıyanlar, gerçek yapılanmanın çok küçük bir kısmıdır. Ballı aile ve akrabaları ortaya çıkarabilme imkanı, yine devletin kendi elindedir. 2016 yılından beri SGK'ya yüksek borcu olan kurum ve şirketlerin dahi açıklanmadığını düşünürsek, devletten böyle bir adım beklemek saflık olacaktır.

AYS genel olarak haksız bir zeminde, fırsatçı, sömürücü bir yapıda geliştiği için, gerçekten doğru olabilecek atamalara da şaibe gözüyle bakılmaktadır. Bu yüzden, seçilerek göreve gelenlere karşı da güvensizlik, ümitsizlik ve hoşnutsuzluk duyguları artmakta, her konudaki karar ve işlemleri de şüpheye karışılmaktadır. Aşağıdaki karikatür, bu gerçeği tüm açıklığıyla ortaya koymuştur.

Sonuç olarak, AYS demokrasimizin gelişmiş bir modeli değil; hastalanmış, kokuşmuş ve çürümeye yüz tutmuş, acilen tedavisi ve ameliyatı gereken kangrenli bir çeşididir. Darbeci alçaklara da, darbe için en güzel bahaneleri sunan bir vaziyettir. Durumun vahametini gören ve yaşayan insanların uyarı ve talepleri, böyle bir yazıya neden olmuştur. Testi kırılmadan, araba yoldan çıkmadan önce uyararak ve söylemek, hepimizin ortak görevidir.

Yüce Rabbimiz, AYS hastalığımızı tez zamanda tedavi etmeyi, yönetimde hakkaniyeti, ehliyet ve liyakati tekrar hakim kılmayı Milletimize ve Devletimize nasip eylesin!

Amin, amin, amin!

Görsel kaynağı: <https://cdn130.picsart.com/270593900049211.png>

İttifaklar Seçmen İradesine Vurulan Pranga mıdır?

Anayasamızın başlangıç metnine göre;

Egemenlik kayıtsız şartsız Türk Milletine aittir. Millet iradesi mutlak derecede üstündür. Millet adına yetki kullananlar da Anayasada gösterilen **hürriyetçi demokrasi** ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamaz.

Kuvvetler ayrımı, Devlet organları arasında üstünlük sıralaması değil, belli Devlet yetki ve görevlerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medeni bir iş bölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu belirtilmiştir.

Doğrudan demokrasi fiilen uygulanamadığından, **temsili demokrasi** ile yönetime katılıyoruz. Yani egemenlik haklarımızı seçtiğimiz temsilciler üzerinden kullanıyoruz.

Temsilcilerin devreye girmesiyle demokratik yönetimde **1.** zorunlu daralma oluşur.

Yasama gücünü kullanan Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri her seçim döneminde yenilenmektedir. Millet iradesinin tecellisinde **2.** bir daralma da Milletvekili Adaylarının seçilmesinde yaşanır. Parti Başkanlarının ve yönetimlerinin çeşitli unsurları dikkate alarak tespit ettikleri Milletvekili Adayları halkın önüne çıkarılır ve oy vermeleri istenir. Bağımsız Milletvekili adaylığı da mümkün olabilen zorlu bir süreçtir.

Parti yönetimlerinin beklenti ve öncelikleriyle Millet iradesi her zaman uyumsuzdur. Seçilen adayların sosyal ve ekonomik yönlerden Milleti yansıtamaması, belirli meslek, bölge ve ekonomik güç odaklarının etkisiyle oluşmaları, en eski demokratik hastalıklardan birisidir. Bu hastalığın seyri, yasama dönemi faaliyetlerinden kolaylıkla takip edilebilir!

Adayların dışında, siyasi görüş ve akımların da devreye girmesiyle, seçmen kendisine en yakın gelen Parti veya Vekil adayını seçerek vekaletini teslim eder.

Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminden sonra, **Yasama** ve **Yürütme** ayrılığı net olarak sağlanabildi.

Yeni sistemle birlikte **koalisyon** devri kapandı, **ittifak** dönemi başladı.

Cumhurbaşkanı seçiminde ittifakların kurulması, zorunlu olduğu kadar, toplumsal uyum ve birlik açısından da faydalı bir süreçtir. Sonuçta tek Cumhurbaşkanı olacağından genel kabul görmesi önemlidir.

Milletvekili seçimlerinde ittifakların kurulması ise, seçmen iradesinin piyasa malına dönüşmesine yol açmaktadır. Farklı partilerin seçmen iradesi üzerinden pazarlık yapması ve seçim hürriyetini doğrudan etkileyen kararlar alması, demokratik açıdan kabul edilemez bir **3.** seviye hak daralmasıdır. Cumhurbaşkanlığı seçim ittifakı ile birlikte uygulandığında **yürütme** fiilen **yasama** gücünü baskılar ve tam kontrol altına alır.

Demokratik partiler seçim barajları yüzünden Mecliste zorlukla yer bulabilirken, ittifak yapıları nedeniyle hızla 2 kutup etrafında toplanmak zorunda kalmaktadır. Küçük partilerin Vekil çıkarmaya yetmeyen azınlık oyları, büyük partilerin daha da büyümesine yaramaktadır.

Yerel seçimlerde ittifakların bazı yerlerde başkan adayı çıkarmamaları ise tam bir demokratik hak ihlalidir. Seçmenin tercih hakkı elinden alınmış ve normalde düşünmediği partilere oy vermeye zorlanmıştır. İttifakların ayrımcı ve ötekileştirici propagandaları da toplumsal kardeşliğe, birlik ve beraberlik şuuruna zarar vermiştir. Aday göstermemek, seçmenlerin iradesine vurulan **4.** pranga olmuş ve herkesi rahatsız etmiştir.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi, son günlerde bazı siyasilerin büyükşehirlerde ilçe belediye başkanlarının seçilmeyip, büyükşehir belediye başkanlarıncı atanmasının dile getirilmesi, tam bir felaket haberi gibidir. Seçmenin iyice kırılan ve daraltılan iradesine **5.** prangayı takmak isteyenlere el insaf demek lazım!

Eğer bu garip arzu gerçekleşirse, seçmenlerin tamamı eski toprak ağalarının kendi aralarında alış veriş yaptığı aşiretler gibi, iradesi elinden alınmış topluluklar haline gelmiş olur. Allah göstermesin diyelim.

Sonuç olarak, hayattaki hemen her şey gibi, kanunların da olgunlaşma süreci vardır. Yerel seçimlerde yaşanan sıkıntıları da dikkate alarak, ittifak yapısının sadece Cumhurbaşkanı seçimlerinde yürürlükte olması, Milletvekili ve Belediye Başkanlığı seçimlerinde ittifak tahakkümleri ile seçmen iradesinin iyice daraltılmaması için düzenlemeler yapılmalı ve Anayasamızda tarif edilen **hürriyetçi demokrasi** gözetilmelidir.

Görsel Kaynağı: <https://www.internethaber.com>

Anayasa Kaynağı: <https://www.mevzuat.gov.tr/Anayasa>